

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/195/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213636
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814213636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava proti odporkyňi: M. Z., narodená XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX I., právne zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec , o zaplatenie 1.033,94 EUR s príslušenstvom taktó

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia o veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 22.07.2014, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.033,94 EUR s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. zriadila v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom poskytla v prospech žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovanou a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovanej v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle čl. 14 bod 14.1 Obchodných podmienok. Z dôvodu vzniku prípadu porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod. 14.1. Obchodných podmienok žalobca v zmysle ust. čl. 8.4. písm. a) Obchodných podmienok v spojení s ust. čl. 14.2. Obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovanej a zároveň ju vyzval na zaplatenie pohľadávky v lehote do 08.10.2013, z ktorej nesplatená istiny predstavovala sumu 1 173,94 EUR. Nakoľko žalovaná pohľadávku v poskytnutej lehote nezaplatila, vyzval žalobca opakovane na zaplatenie tejto pohľadávky v lehote do 30.01.2014. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 28.03.2013 bola pohľadávka postúpená na žalobcu.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

Do konania vstúpil vedľajší účastník, podaním doručeným súdu dňa 19.08.2014. Vo vyjadrení z 18.04.2016 namietol, že z dokazovania nevyplývalo, že by právny predchodca žalobcu predčasne ukončil alebo iným spôsobom zosplatnil poskytnutý úver do momentu postúpenia predmetnej pohľadávky žalobcovi. Právny predchodca tak postúpil pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, alebo aby bol predmetný úverový vzťah nejakým spôsobom ukončený (výpoveďou alebo odstúpením). S poukazom na § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zák.č. 483/2001

Z.z. o bankách tak právny predchodca zjavne nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a teda nebol oprávnený v kontexte cit. § postúpiť pohľadávku na ďalší subjekt. Postupník nie je držiteľom bankového oprávnenia a v dôsledku toho nemohol vykonávať úkony súvisiace so správou úveru (napr. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti). Postúpenie „živého“ predčasne nezosplatneného úveru priamo vylučuje ust. § 92 ods. 8. Ďalej vedľajší účastník žiadal, aby právny predchodca žalobcu preukázal doručenie písomnej výzvy v zmysle cit. ustanovenia v čase ešte pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Ak uvedené žalobca v konaní nepreukáže, mal vedľajší účastník za to, že je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a v dôsledku toho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobcovi tak v konaní chýba aktívna vecná legitímácia, čoho dôsledkom je zamietnutie žaloby. Vedľajší účastník na podporu tohto tvrdenia poukázal na aktuálnu judikatúru krajských súdov SR.

Podaním z 24.05.2016, doručeným súdu 25.05.2016 žalobca doplnil žalobný návrh a konanie v časti o zaplatenie sumy 480,- EUR zobral späť. K žalovanej sume 1.033,94 EUR uviedol, že táto predstavuje debetný stav na účte žalovanej, t.j. výšku čerpanej a nesplatennej sumy po započítaní platby po postúpení, ktorú žalovaná nezaplatila a nakoľko prekročila rámec povoleného čerpania peňažných prostriedkov na účte právny predchodca na účet žalovanej v súlade s čl. 9 bod 9.5 Obchodných podmienok zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov a debetný zostatok technicky preúčtoval na debetný účet, ku dňu 30.09.2013 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Suma 1.033,94 EUR pozostáva z úverovej istiny 995,82 EUR, rovnajúcej sa poskytnutému a čerpanému povolenému prečerpaniu a sumy 38,12 EUR ako výške čerpania nad rámec povolenej sumy. Po postúpení pohľadávky žalovaná na úhradu svojho dlhu nezaplatila žiadnu sumu. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje od 09.10.2013 ako dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky. Z dôvodu čiastočného zaplatenia žalovanej pohľadávky počas konania zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 480,- EUR späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. V písomnom vyjadrení z 15.06.2016 žalobca uviedol, že svoju aktívnu legitímáciu v spore riadne preukázal relevantným oznámením o postúpení pohľadávok, čo je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou, s odkazom na rozsudok NSSR sp. zn. 4Obo 210/01 z 11.06.2003. Predložil tiež výzvu Slovenskej sporiteľne a.s. z 07.07.2011, o ktorej tvrdil, že bola zasielaná žalovanej s tým, že právny predchodca výzvu zasielal formou obyčajnej poštovej zásielky a dôkazom o jej doručení resp. doručovaní žalovanej preto žalobca nedisponuje. Banka zasiela písomnosti podľa čl. 10 bod. 10.3. VOP vo forme obyčajnej listovej zásielky. Námitka premlčania je podľa žalobcu nedôvodná, pri splatnosti pohľadávky dňa 22.07.2011 kedy došlo k zastaveniu povoleného prečerpania a preúčtovaniu dlžnej sumy na osobitný účet, od tohto okamihu začala plynúť všeobecná premlčacia doba podľa § 101 OZ a ktorej posledný deň pripadol na 22.07.2014 a žaloba tak bola podaná pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby.

Uznesením č.k. 18C/195/2015-84 z 31.05.2016 súd konania v časti o zaplatenie sumy 480,- EUR zastavil.

Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne právny zástupca, súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, prednesom spoločného právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka na jej strane a listinnými dôkazmi a to najmä špecifikáciou odovzdanej pohľadávky, Zmluvou o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, Oznámením o postúpení pohľadávky, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky, predžalobnou výzvou z 23.01.2014, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., písomnými vyjadreniami vedľajšieho účastníka a žalobcu, výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. z 07.01.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá Zmluva o poskytnutí produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo poskytnutie Bankových produktov v kombinácii balíka EXTRA.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že dňa 28.3.2013 bola pohľadávka SLSP, a.s. voči žalovanej vo výške 1.439,54 EUR postúpená na žalobcu. Oznámenie bolo doručené žalovanej dňa 24.4.2013.

Žalobca písomným podaním zo dňa 1.10.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Podanie bolo doručené žalovanej dňa 9.10.2013.

Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú dňa 07.7.2011 na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.173,94 EUR, s ktorou bola žalovaná ku dňu 30.6.2011 v omeškaní.

Podľa vyjadrenia žalobcu právny predchodca žalobcu dňa 22.07.2011 zastavil povolené prečerpanie.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach k žalobnému návrhu. Trval na námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Žalobca nedisponuje s pohľadávkou, nakoľko nedošlo k jej platnému postúpeniu. Poukázal na § 525 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Poukázal na § 92 ods. 8 Zák. o bankách, ktorý nebol pri postupovaní pohľadávky dodržaný a teda nemožno priznať právne účinky k takémuto postúpeniu. Konkrétne žalobca nepreukázal, že došlo k doručeniu výzvy žalovanej a že jej omeškanie so splatnosťou trvá viac ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že došlo k mimoriadnej splatnosti dňa 30.09.2013 toto tvrdenie považoval vzhľadom na uvedené za bezpredmetné a ničím nepreukázané. Žalobca nemohol predčasne ukončiť, alebo zosplatiť poskytnutý úver, nakoľko v zmysle obchodných podmienok došlo ku konečnej splatnosti prirodzeným spôsobom. Žalobcovi chýba v konaniach aktívna legitímácia, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Pre prípad, že sa súd nestotožní s touto argumentáciou, poukázal aj na rozpor zmluvy, na základe ktorej bol poskytnutý úver so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keďže nikde v zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba, resp. iný údaj, ktorý by špecifikoval odplatu za úver. Vzhľadom ku skutočnosti, že došlo podľa všetkého ku konečnej splatnosti dňa 22.07.2011 vzniesol námietku premičania, avšak až v tom prípade, ak bude vyhodnotený postúpenie ako platné. Tiež je otázne, či obchodné podmienky predložené žalobcom boli poskytnuté aj žalovanej v čase podpisu zmluvy, nakoľko absentuje podpis žalovanej na obchodných podmienkach. Na základe uvedeného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi ako aj žalovanej pre prípad úspechu náhradu trov. Na ďalšom pojednávaní uviedol, že napriek vyjadreniu žalobcu má za to, že nie je aktívne legitimovaný v tomto spore, nakoľko aj napriek doloženej výzve zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol doložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že právny predchodca žalobcu túto výzvu aj reálne doručoval. Napríklad poštový podací lístok. V danom prípade mal za to, že táto výzva doručovaná nebola, nakoľko aj žalovaná sama na minulom pojednávaní vypovedala, že zo strany právneho predchodcu žalobcu jej nebola zasielaná žiadna výzva. V tomto žalobca neuniesol dôkazné bremeno a teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, keďže aj podľa Všeobecných obchodných podmienok sa zásielky doručujú poštou, ale aj toto musí byť preukázané, že zásielka bola zaslaná na pošte. Poukázal na rozhodnutie KS TN zo dňa 13.01.2016 sp. zn. 5Co/460/2015, v ktorom sa Krajský súd v Trenčíne plne stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktorý v tomto rozhodnutí zhrnul, že výzva zo strany banky musí byť písomná a žalobca sa musí aspoň pokúsiť o zaslanie žalovanému na jeho poslednú známu adresu a to napr. poštovým podacím lístkom, doručenkou a podobne. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal doručenie, nie je aktívne legitimovaný. Ak by sa však súd nestotožnil s touto argumentáciou, poukázal rovnako na premičanie pohľadávky. V danom prípade je potrebné posudzovať výzvu zo strany banky zo dňa 07.07.2011, ktorú predložil žalobca, keďže banka v tomto liste žiada zaplatenie celej pohľadávky vo výške 1 173,94 eur, ako zosplatenie, pričom žalovaná túto mohla uhradiť najneskôr do 10 dní. Keďže dátum podania na výzve je zo dňa 07.07.2011 aj keby sa súd stotožnil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré hovoria, že pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú tretím dňom po jeho odoslaní, od tohto momentu je potrebné počítať premičaciu dobu, to znamená, že začiatok premičacej doby mohol nastať okolo 10.07.2011 z čoho vyplýva, že žalobca si návrh uplatnil až po uplynutí trojročnej premičacej doby.

Žalovaná na pojednávaní potvrdila uzatvorenie zmluvy o úvere s právnym predchodcom žalobcu. Pamätala si, že som zo Slovenskej sporiteľne si brala nejakú kartu na 20 000,- Sk a celú sumu z nej vyčerpala. Vôbec nevedela, ako tento systém na kartu funguje, bola v tom čase zamestnaná v

spoločnosti S. A., tvrdila, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ju nevyzvala, aby dlžnú sumu zaplatila a ani jej neoznámila, že je dlžná. Prišla jej len výzva od spoločnosti Intrum, ale vôbec netušila, čoho sa domáhajú a na základe čoho. Je pravdou, že čiastočne plnila preto, lebo ju telefonicky oslovila spoločnosť Intrum, ktorá jej hrozila exekúciou. Následne sa jej ozvala sprostredkovateľka, že nemusí chodiť do banky, ale že bude ona chodiť po splátky k nej osobne. Žalovaná tvrdila, že nezaplatila tri mesiace po sebe a zaplatila aj v januári 2016 sumu 30,- EUR, o čom má aj doklady.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledovne:

Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods.1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods.1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremičujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 1.033,94 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaná bola písomne vyzvaná Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou zo dňa 07.7.2011 na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.173,94 EUR, s ktorou bola žalovaná ku dňu 30.6.2011 v omeškaní. Súd ale z listín predložených žalobcom do vyhlásenia rozhodnutia nemal preukázané, že táto výzva bola žalovanej skutočne aj zaslaná a doručená (tento právny názor zastáva aj Krajský súd v Trenčíne, napr. v rozhodnutí sp. zn. 5Co/460/2015 z 13.01.2016). Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal žalobca listom zo dňa 01.10.2013 mal súd preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo zo strany žalobcu ako osoby, ktorá nie je bankou a to až po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013, pričom žalobca v konaní nepreukázal, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila Slovenská sporiteľňa a.s. a teda súd má v konaní preukázané nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách.

Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, na základe čoho súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči žalovanej. Súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie tohto návrhu. Povinnosťou žalobcu v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, podľa názoru súdu len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nestačí, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd na záver dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že ak by v danej veci bol žalobca aj aktívne vecne legitímovaný posudzovaný právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je od svojho vzniku právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený zmluvou o bežnom účte je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže zmluva o bežnom účte je tzv. absolútny obchod (§

261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalobca vo svojej

uvádza, že uplatnená pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania a suma 1.033,94 EUR predstavuje debetný stav na účte žalovanej. V prípade uzatvorenia zmluvy o zriadení debetného limitu sa vzájomné práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere. Ak je teda vzťah medzi účastníkmi konania svojim charakterom spotrebiteľským vzťahom, je pre existenciu platne uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaná písomná forma. V konaní však nebolo preukázané uzatvorenie dohody o debetnom limite v písomnej forme s tým, aby tento záväzok bol individualizovaný so všetkými náležitosťami. Žalobca rovnako nepreukázal splnenie si povinnosti podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia, povolené prečerpanie na osobnom účte, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Nakoľko v tomto prípade nebolo žalobcom preukázané naplnenie zákonných predpokladov, za ktorých môže dôjsť k povoleniu prečerpania, súd konštatuje absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu (dohody o povolenom prečerpaní) v zmysle § 39 ods. 1 OZ, dôsledkom čoho je ohľadne poskytnutých plnení na základe takéhoto úkonu daný režim bezdôvodného obohatenia podľa § 457

OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu dňa 22.07.2011 zastavil povolené prečerpanie a teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal nepochybne vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a aká konkrétna je výška jej bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť právnenému predchodcovi žalobcu dňa 23.07.2011, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodujúci pre začatie jej plynutia pozostávajúci z vyššie uvedených dvoch zložiek. Žalobu podal žalobca na súd dňa 22.07.2014, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže dvojročná premlčacia doba uplynula žalobcovi dňa 23.07.2013. Na základe uvedeného súd záverom dodáva, že za splnenia podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na strane žalobu by súdu nezostávalo nič iné ako žalobu, ktorou sa žalobca domáhal premlčaného práva bez ďalšieho zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.